ΑΡΜΑΟΣ ΧΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ® - ☎ 721983 - Π. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε' 5 561 23 Αμπελόκηποι - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

27 ΜΑΙ. 1996

ΘΕΑΤΡΟ ...κριτική

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΒΑΪΟΣ ΠΑΓΚΟΥΡΕΛΗΣ

Με χαρακτηριστικό τις ερμηνείες...

ΚΑΘΩΣ ετοιμάζονται πια να αρχίσουν την παρουσίαση των παραστάσεών τους τα καλοκαιρινά θέατρα (με προπομπούς όσες ανεβάζονται σε θέατρα που έχουν αίθουσες ημιανοιχτές) η χειμερινή περίοδος δείχνει να έχει οριστικά κλείσει. Αφήνοντας ανοιχτό το χώρο για απολογισμούς και καταγραφές των πιο σημαντικών θεατρικών γεγονότων της περιόδου που έληξε. Αλλά και για οριοθετήσεις των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της, ώστε να εξαχθούν και μερικά πρώτα συμπεράσματα για το δρόμο που ακολουθεί πια το θέατρο στη χώρα και την Αθήνα ειδικότερα.

Ενα τέτοιο χαρακτηριστικό, για παράδειγμα, είναι – μάλλον χωρίς αντιρρήσεις από καμιά πλευρά – ότι φέτος δεν υπήρξαν παραστάσεις που «πέρασαν στην ιστορία του νεότερου θεάτρου». Δίχως αμφιβολία, εμφανίστηκαν μερικές «πολύ καλές», αρκετές «καλές» κι ακόμη περισσότερες «ενδιαφέρουσες» για τον έναν ή τον άλλο λόγο. (Ενώ οι υπόλοιπες, που ήταν βέβαια οι συντριπτικά πιο πολλές, μπορούν να χαρακτηριστούν από αδιάφορες έως άθλιες, με όλες τις τυχόν ενδιάμεσες διαβαθμίσεις). Οχι, όμως, και θεάματα μοναδικά, κάτι μάλλον σπάνιο, άλλωστε, ικανά να δώσουν στη θεατρική χρονιά ένα ιδιαίτερο «στίγμα».

(Ανάμεσα, πάντως, στις πιο αξιοσημείωτες παραστάσεις μπορούν να αναφερθούν η «***Υπόθεση της οδού Λουρσίν***» του Λαμπίς στο θέατρο «Εμπρός», το «***Μπελβεντέρε***» του Χόρβατ στο θέατρο «Αμόρε», αλλά και ο «***Ερωτας***» της Πετρουσέφσκαγια στο ίδιο θέατρο, η – ανώνυμη – «***Βενετσιάνα***» και η «***Φιλονικία***» του Μαριβό στη νέο «Τεχνοχώρο» και άλλες).

Ο φετινός θεατρικός χειμώνας της Αθήνας

ΕΤΣΙ, το «στίγμα» μοιάζει να δίνεται από τις ερμηνείες πλέον και όχι τις γενικότερες παρουσιάσεις. Και ιδίως από γυναικείες ερμηνείες, αφού ο χειμώνας φέτος έδειξε να είναι «γυναικείος» θεατρικά. Με κορυφαία, ίσως (για άλλη μια φορά), αυτήν την ***Αλέκας Παϊζη***, που έδωσε μοναδικό «ρεσιτάλ ηθοποιίας» στα μονόπρακτα «Νέες προοπτικές» και «Τα αγαπημένα σας τραγούδια» του Φραντς Κρετς, τα οποία παρουσίασε ο Θεατρικός Οργανισμός «Φάσμα» (στο «Απλό Θέατρο»), ή της ***Δέσποινας Μπεμπεδέλη*** στο «Χάρολντ και Μοντ» του Κόλιν Χίγκινς (στο θέατρο «Αλάμπρα»).

Αλλά πολύ ερεθιστικές ήταν οι – γυναικείες – ερμηνείες και σε κάποια άλλα κεντρικά θέατρα (όπως στις «Τρεις ψηλές γυναίκες» του Αλμπι στο Θέατρο Αθηνών από τις τρεις πρωταγωνίστριές του, ***Χατζηαργύρη, Λάσκαρη, Μαραγκού***). Η ακόμη και σε κάποιους «απόκεντρους» – κατά διάφορες έννοιες – θεατρικούς χώρους (όπως της ***Λυδίας Φωτοπούλου*** στο «...και Ιουλιέτα» της Πειραματικής Τέχνης της Θεσσαλονίκης ή της ***Ιωάννας Μακρή*** στην «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή στο θέατρο «Σημείο»).

ΠΕΡΑΝ του χαρακτηριστικού των ερμηνειών, πάντως (με τις προηγούμενες ονομαστικές αναφορές μάλλον ενδεικτικές, αφού υπήρξαν οπωσδήποτε και άλλες αρκετές – τουλάχιστον – ενδιαφέρουσες), κάτι ακόμη που έκανε τη φετινή χειμερινή περίοδο να ξεχωρίζει από τις – αμέσως – προηγούμενες είναι από τη μια η εμφάνιση θεαμάτων «ασυνήθιστων» για τη χειμωνιάτικη θεατρική πρωτεύουσα (όπως παραστάσεων αρχαίου δράματος σε κλειστό χώρο και μάλλον πρωτοποριακή μορφή με κορυφαίες αυτές της «***Ηλέκτρας***», που ήδη αναφέρθηκε, αλλά και του «***Προμηθέα***» του Αισχύλου από το θέατρο «Αττις»). Κι από την άλλη η κάποια «υποχώρηση» της τηλεοπτικής εισβολής στο θεατρικό χώρο, αφού όσοι θίασοι «στήθηκαν» βασισμένοι σε αστέρες ιδιαίτερα προβεβλημένους μέσω της συμμετοχής τους σε σίριαλ και άλλες εκπομπές της μικρής οθόνης είδαν την προσέλευση των θεατών να κυμαίνεται σε χαμηλότατα επίπεδα...

Για να αποδειχθεί με τον τρόπο αυτόν ότι το κοινό μπορεί να κάνει συχνά... λάθη επιλογών, αλλά έχει και ένα υγιές θεατρικό ένστικτο. Μερικές φορές τουλάχιστον – και μια από αυτές τις φορές ήταν, όπως φαίνεται, και ο φετινός χειμώνας...